

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Варна, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов

Членове: Петър Митев
Деян Ив. Денев

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
в присъствието на прокурора Д. В. К.
като разглежда докладваното от Марин Цв. Атанасов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600046 по описа за 2022 година

Предмет на въззивното производство е Присъда №122 от 09.12.2021г. по НОХД №2763 по описа за 2021г на Районен съд гр.Варна двадесет и девети наказателен състав

Присъдата е осъдителна за СТ. КЛ. Д., като той е признат за виновен в това, че на 05.12.2020г. в гр. Варна, чрез използване на техническо средство и чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот отнел чужда движима вещ - велосипед марка „Драг“, модел „26ZXProXS-13“ на стойност 259,61 лв./двеста петдесет и девет лева и шестдесет и една стотинки/, стойка на бутилка на стойност 14 лв./четиринадесет лева/, звънец на стойност 7,50 лв./седем лева и петдесет стотинки/, мигащ заден стоп на стойност 15 лв. /петнадесет лева/ и стойка за фенер на стойност 30 лв./тридесет лева/, всичко на обща стойност 311,11 лв./триста и единадесет лева и единадесет стотинки/ от владението и собственост на Д.М. Маринова[1]К., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои

На основание чл. 195, ал.1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 194, ал. 1 и чл.54, ал.1 от НК, вр. чл. 58а, ал.1, от НК, му е наложено наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА” за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК, е отложено с изпитателен срок от ТРИ години.

На основание чл. 45 от ЗЗД, СТ. КЛ. Д. е осъден да заплати 311,11/триста и единадесет лева 11 ст. / лева на Д.М. , имуществени вреди, резултат от деянието по чл.195,

ал.1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 05.12.2020г., до окончателното изплащане на сумата.

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и е постановил на основание чл.189 от НПК разносните по делото да бъдат заплатени от подсъдимия в полза на държавата.

Недоволен от присъдата е останал подсъдимият, който е депозирал жалба, чрез процесуалния си представител – адв.Елена Касабова – Кондова. Със същата твърди, че наказанието му е явно несправедливо и се моли то да бъде намалено, алтернативно да бъде освободен от наказателна отговорност и да му бъде наложено административно наказание по реда на чл.78а НК. С жалбата е представено копие на споразумение между подсъдимия и гр.ищец за заплащане на предмета на престъплението. а

Представителят на ВОП намира жалбата за неоснователна, присъдата за законосъобразна и предлага тя да бъде потвърдена. В подкрепа на тезата си излага доводи, че съдът е съобразил процедурата по реда на Глава 27 от НПК и наложил справедливо наказание. Изрично подчертава, че административно наказание по реда на чл.78а НК е невъзможно да бъде наложено, тъй като не са налице основанията в закона за това.

Гр.ищец – Д. М. - К. не взема отношение по отношение на постановената присъда, като заявява, че сумата определена по уважения граждански иск и е заплатена и няма претенции към подсъдимия.

В съдебно заседание подсъдимият се представлява от адв. Елена Касабова – Кондова, която поддържа жалбата и моли да бъде уважена, като навежда свои доводи за приложимостта на чл.78а НК.

В последната си дума С.Д. изразява съжаление за извършеното.

Окръжният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Първоинстанционният съд е провел съдебно следствие, в което е положил дължимата грижа с допустими доказателствени способности да установи обективната истина. Фактическата обстановка е правилно установена, в съответствие със събраните при разследването и проверени в съдебно заседание доказателства в съдебно следствие по реда на **чл. 373, ал.2 от НПК**. В резултат на това са установени следните релевантни факти, изложени в обвинителния акт:

На 05.12.2020 г., около 16.30 часа, свид. Д. М. М. отишла с велосипеда си на закрит паркинг на магазин „Лидъл“, находящ се в гр. Варна, на ул. „Битоля“. Св.К. заключила велосипеда с метална проволка за обособена рамка за велосипеди в паркинга и влязла в магазина. Велосипедът бил марка „Драг“, модел „26ZXProXS-13“ черно-оранжев на цвят със сериен номер на рамата - DRAG 201204151203, закупен на 20.11.2015г. от магазин на „Драг“ за сумата от 346,15лв. Към велосипеда били монтирана допълнително стойка за бутилка, звънец, мигаш 1 заден стоп и стойка за фенер. В този момент на паркинга се намирал и подсъдимият Д., който обикалял и се оглеждал да намери колело, което да открадне. Същият забелязал велосипеда на св. К., приближил се към него и установил, че е заключен с метална проволка. В раницата, която носел със себе си имал клещи за рязане на арматура, извадил ги и с тях срязал металната проволка. Качил се на велосипеда и излязъл от паркинга. След като

св. К. се върнала да вземе велосипеда си и установила липсата му, потърсила съдействие от охраната на магазина. Служителите ѝ казали, че на мястото, където бил заключен велосипеда имало камери за видеонаблюдение, но записите можели да бъдат изискани само от полицейските органи. След това св.К. подала жалба във Второ РУ при ОД на МВР - Варна, като предоставила снимки и копия на гаранционната карта и касовия бон за покупката на велосипеда. Малко по - късно на същата дата 05.12.2020г., подс. Д. отишъл до заложна къща „Лайф инвест“ ЕООД, находяща се на бул."Сливница" № 88. В офиса на заложната къща се намирал управителят - св. Й. П.. Св. П. познавал подс. Д., тъй като същия често залага различни вещи при него. Подсъдимият поискал да заложи отнетия велосипед, като на свидетеля обяснил, че е негов. Изготвена била необходимата документация - заложен билет № 13869 от 05.12.2020г. и декларация по чл. 14 ал.3 от Наредбата за дейността на заложните къщи. Подс.Д. получил сумата от 50 лв. за направения залог и след като в седем дневен срок не отишъл да откупи заложената вещ, велосипедът бил продаден на неустановено лице.

С протокол за доброволно предаване от 15.01.2021 г. служител на заложната къща предал на органите на разследването заверено копие на заложен билет № 13869/05.12.2020г.

Съгласно заключението на лицево-идентификационна експертиза, на изследваните снимкови файлове вероятно е заснето лицето СТ. КЛ. Д..

Според изготвената съдебно-оценителна експертиза, пазарната оценка на велосипед „Драг 26ZX Pro NS 13", закупен на 25.11.2015 г., стойка за бутилка, закупена 2016 г., звънец, закупен 2015 г., мигащ стоп заден, закупен 2015 г. и стойка за фенер, закупена 2015 г., към момента на инкриминираното деяние е в размер на 311,11 лева.

По делото е изготвена и съдебно-психиатрична експертиза, от заключението на която е видно, че подсъдимия не страда от психично заболяване в тесния смисъл на думата - психоза. Налице били данни за личностово разстройство - емоционално нестабилна личност. Към момента на деянието на 05.12.2020 г. освидетелстваният не е бил в състояние на „краткотрайно или продължително разстройство на съзнанието" и не страда от тежка умствена изостаналост и е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Физическото и психичното състояние на осв. Д. му дава възможност правилно да възприема фактите, които имат значение по делото и може да дава достоверни обяснения за тях. Той може да участва пълноценно в наказателния процес.

Гореописаните фактически обстоятелства съдът приел за установени, позовавайки се на самопризнанията на подсъдимия, които се подкрепят и от всички събрани в хода на досъдебното производство доказателства - показанията на свидетелите дадени на досъдебното производство, свидетелството за съдимост, заключенията по назначените експертизи и всички други писмени доказателства приобщени по реда на чл.283 от НПК.

В правния си анализ първоинстанционния съд е обърнал особено внимание на квалифициращите обстоятелства и изрично е отбелязал, че квалификацията по чл.195,ал.1,т.3 и 4 НК се определят от обстоятелствата, че за да отнеме предмета на престъплението подсъдимият е използвал техническо средство-арматурни клещи и е преодолял преграда здраво направена за защита на имот. Съдът е бил лаконичен в обсъждането на естеството на „преградата за защита на имот, която в случая е метална проволка./въже/ Съгласно утвърдената съдебна практика преградата е здраво направена за защита на имота, когато е предназначена да изключи достъпа на външни лица до защитената вещ. Не е необходимо самата материя, от която е направена преградата да се отличава с особена здравина. Според ВС здраво направена преграда по см. на НК са и витрини,

прозорци, полиетиленови прегради, както и заключени каси, бюра, куфари и др. Кражбата е съставомерна по този текст и когато за преодоляване на преградата не са употребени особени усилия, т.е. деецът лесно е успял да ги преодолее. В тази връзка ВОС не приема металната проволка, с която е бил привързан велосипеда за преграда по смисъла на наказателния закон, обстоятелство което налага корекция на атакувания съдебен акт чрез прилагането на закон за същото, наказуемо престъпление по смисъла на чл. 337, ал.2, т.2 НК

При така установената фактическа обстановка въззивният съд не споделя напълно мотивите на първата инстанция относно материалната квалификация на деянието на подсъдимия, който е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление само по чл.195 ал.1, т. 4 НК, но не и по т.3 на посочената норма.

ВРС е изложил убедителни мотиви относно приетата фактическа обстановка и убедително е обосновал правната квалификация по чл.195 ал.1, т. 4 НК, с които въззивния съд се солидаризира и не намира нужна да преповтаря.

-

По жалбата на подсъдимия

Възраженията се развиват в две паралелни плоскости:

- Приложението на чл.78а от НК

- явна несправедливост на наложеното наказание, като такова определено по реда на чл.54 от НК. В тази връзка се иска определяне на наказание при условията на чл.55 от НК

Посочните становища не са правени пред първоинстанционния съд, поради което и нямат своя отговор в мотивите към атакувания съдебен акт.

Жалбата е частично основателно в частта си определяне на наказанието при условията на чл.55 от НК, по следните причини:

Принципно правилно е виждането на ВРС, че деянието е с висока обществена опасност, което обаче априори е разрешено от законодателя. Неясно звучи в мотивите в каква степен и насока обаче върху нея влияе изрично посоченото обстоятелство, че подсъдимия е със чисто съдебно минало при последваща констатация, че по делото не се установяват никакви отегчаващи вината обстоятелства. ВОС намирайки, че деянието е извършено само при едно квалифициращо обстоятелство, както бе посочено по горе, а също така ниската стойност на предмета на посегателство, равняващ се приблизително 1/2 от МРЗ при извод, че отрицателно въздействие на деянието върху съществуващите обществени отношения в имуществената сфера не са засегнати особено високо. Личността на подсъдимия също не може да бъде определена със висока обществена опасност с оглед, не само на чистото съдебно минало, но и с факта на неговата трудова ангажираност, младата възраст и не на последно място бързото възстановяване на причинените имуществени вреди. Не на последно място при определянето на наказанието следва да се вземат предвид и данните от психиатричното изследване на лицето- определено като емоционално нестабилна

личност при която силно е нарушена социалната адаптация с извод, че това има негативни последици както за самия него, така и за обществото.

С оглед на изложеното спорния въпрос по делото за подсъдимия дали наложеното му наказание е справедливо, т.е. съответно на обществената опасност на деянието и неговата личност е разрешен в негов ущърб с прилагането на чл.54 НК, при алтернативната възможност за приложението на чл.55 от НК в случаите на определяне на наказание по реда на чл.58а НК какъвто е настоящия. Пренебрегвайки, дори отричайки посочените по горе многобройни смекчаващи вината обстоятелства, ВРС е направил и още един необоснован от материалите по делото извод, че най-ниското предвидено в закона наказание по чл.195,ал.1 от НК не е несъразмерно тежко за целите на чл.36 НК по отношение на подсъдимия. Данните по делото за личността на подсъдимия налага обратния извод, което е предпоставка за корекция на съдебния акт чрез неговото изменение, като определеното наказание бъде намалено, определяйки го под минимума от една година предвиден в чл.195,ал.1 НК.

Изложеното по горе е предпоставка за намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ от осем месеца на шест месеца, определени по реда на 373, ал.2 от НПК и на чл. 58а, ал.4 вр с чл.55, ал.1, т.1, от НК. Така намаленото наказание е справедливо, защото при диференциране на санкционните последици, въззивният съд, въз основа на изложената по горе аргументация, преценява задълбочено тежестта на инкриминираното деяние, съобразно индивидуализиращите ги престъпно съставомерни признаци - времеви и пространствени параметри, механизъм на извършване, насочено към несъобразяване с установения правов ред за неприкосновеност на личната собственост и реализирания вредоносен резултат, със съответните им субективни измерения в съзнанието на автора на престъплението при условията на обикновена и инцидентна престъпна дейност. Мотивиращи налагането на това наказание са и фактите, свързани с личността на дееца, с оглед характера и спецификата на престъплението, в което, като акт на поведение се проявяват неговите обществени и индивидуални качества и особености, и предвид изискванията на специалната превенция, обуславящи адекватната на репресивната и поправително-възпитателна функция, наказателна санкция. В контекста на изложеното, следва да се поставили акцент на отсъствието на каквито и да било отегчаващи вината обстоятелства, на фона на наличието на множества от смекчаващ характер.

Претенцията свързана с приложението на чл.78а от НК не намира опора в материалния закон. За извършеното деяние по чл.195,ал.1,т.4 НК което е умишлено по своя характер се предвижда наказание по-високо от три години „лишаване от свобода“, което е достатъчно да изключи прилагането на коментирания текст на НК.

При служебната проверка не се установиха процесуални нарушения при провеждане на първоинстанционното производство, които да обосноват отмяна на съдебния акт или за изменение на постановената присъда.

По изложените съображения първоинстанционното решение следва да се потвърди изцяло, поради което на основание чл.337,ал.1,т.1 и т.2 от НПК настоящият състав на

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда №122 от 09.12.2021г. по НОХД №2763 по описа за 2021г на Районен съд гр.Варна двадесет и девети наказателен състав, като прилага закон за същото наказуемо престъпление - само по чл.195, ал.1, т.4 НК, като приема че деянието не е извършено чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и на основание 373, ал.2 от НПК, на чл. 58а, ал.4 и чл.55, ал.1, т.1, от НК НАМАЛЯВА наложеното наказание „лишаване от свобода“ на подсъдимия за срок от осем месеца на срок от ШЕСТ МЕСЕЦА

Потвърждава присъдата в останалата и част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____